

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Δημήτρης Τρίμης

Παλιά τους τέχνη... Κιτρινισμός

Λαμπάδες θα πρέπει να ανάβει ο Αλέξης Τσίπρας και το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης για αυτά που γράφουν και λένε τα αντιπολιτευόμενα Μέσα Ενημέρωσης για τα επερχόμενα φορολογικά μέτρα. Οι κυριακάτικες εκδόσεις πρόσφεραν τόσες τερατολογίες και εμφανείς ανακρίβειες για το τι πρόκειται να πάθει ο λαός μας από τη «νέα φοροεπιδρομή», που η βέβαιη διάψυσή τους σε λίγες βδομάδες από την πραγματικότητα (από την ίδια τη ζωή, όπως θα έλεγε και ο Χ. Φλωράκης), την οποία θα δουν με τα δικά τους τα μάτια οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, θα δώσει κι άλλα μπόνους αξιοπιστίας στην κυβέρνηση.

Το «Πρώτο Θέμα», ως το πιο «κίτρινο» των ΜΜΕ της Δεξιάς, ισχυρίζεται σε πρωτοσέλιδό του ότι «έχει προταθεί να χάνουν το αφορολόγητο όλοι όσοι το υπερβαίνουν» και ότι «όσοι βγάζουν 1.000 ευρώ τον μήνα δεν θα έχουν κανένα αφορολόγητο». Μας λέει δηλαδή ψευδέστατα πως αν το αφορολόγητο είναι 9.000 ή 12.000 ευρώ τον χρόνο για μισθωτούς και συνταξιούχους, όσοι το υπερβαίνουν έστω και μόνο κατά 1 ευρώ θα πληρώ-

νουν φόρο εισοδήματος για ολόκληρο το ποσό, από το πρώτο ευρώ, και όχι μόνο για το υπέρτερο ποσό (και μάλιστα με κλίμακα) όπως παγίως ισχύει σε όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα.

Η «Καθημερινή» αναγνωρίζει μεν ότι «εξετάζεται η θέσπιση αφορολόγητου ορίου» και συγκεκριμένα για φορολογούμενους με εισόδημα που ανέρχεται σε 9.000 - 12.000 ευρώ, αλλά επαναλαμβάνει και τις απαραίτητες ανακρίβειες για αντιπολιτευτικούς λόγους:

Πρώτον, δεν γνωρίζει ότι στην Ελλάδα τα επίσημα στοιχεία λένε ότι αυτοί που εξαιρούνται του φόρου εισοδήματος είναι οι πολλοί: δηλαδή τα 2,7 εκατομμύρια των απολύτως φτωχών, συν τα 1,8 εκατομμύρια των χαμηλοσυνταξιούχων, συν μερικές πολλές εκατοντάδες χιλιάδες κακοπληρωμένων, φτωχών εργαζομένων που αμείβονται, όποτε αμείβονται, με λιγότερα από 1.000 ευρώ τον μήνα.

Δεύτερον, γράφει ότι όσοι έχουν υψηλότερα εισοδήματα από το αφορολόγητο όριο (των 9.000 - 12.000) τότε «θα πληρώνουν φόρο από το πρώτο ευρώ», αφήνοντας να νομίζει ο πολίτης που το διαβάσει ότι δεν θα φορο-

λογηθούν μόνο για τα επιπλέον του αφορολόγητου ορίου εισοδήματα, αλλά για όλο το εισόδημά τους...

Αλλά ό,τι κι αν λένε οι δεξιές εφημερίδες, δεν φτάνουν την κινδυνολογική παραδοσιακή δεινότητα του «Ριζοσπάστη» που αποκαλύπτει «την αντιλαϊκή φορολογική επέλαση» από... του χρόνου, σημειώνοντας μεταξύ άλλων ότι έρχονται «νέες αντιλαϊκές παρεμβάσεις στην κλίμακα φορολόγησης των μισθωτών και συνταξιούχων για τα εισοδήματα του 2016» επαναλαμβάνοντας και το διαδεδομένο ψεματάκι ότι οι αυτοαποσχολούμενοι επιβαρύνονται με φόρο «από το πρώτο ευρώ»...

Δυσκολεύομαι να πιστέψω ότι κανένας τους δεν πάει να ρωτήσει έναν λογιστή, πριν παρουσιάσει ή σχολιάσει τα φορολογικά. Όπως και ότι δεν βλέπει πως ο πιο άδικος φόρος για τις λαϊκές τάξεις, ο ΦΠΑ, κλέβεται συστηματικά από αυτούς που τον εισπράτουν από τους πελάτες τους και τον βάζουν στην τσέπη.

Όπως αγνοούν φαίνεται και ότι η φοροδιαφυγή στην Ελλάδα φτάνει στα 30 δισ. ευρώ ετησίως, κάνοντας τη χώρα μας πρωταθλήτρια στην πα-

ραοικονομία, και ότι μόνο η μείωσή της κατά 20 δισ. ευρώ θα μπορούσε να περιορίσει τους φόρους που πληρώνουν οι ίδιοι και οι ίδιοι συνεπείς κατά ποσοστό 30%. Όπως δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ξεχνούν τα 300 δισ. ευρώ των εντιμότατων συμπατριωτών μας που... απέδρασαν, κατά κανόνα αφορολόγητα, στις τράπεζες του εξωτερικού τα τελευταία 30 χρόνια -μόνο το τελευταίο 8μηνο έφυγαν κάπου 40 δισ. ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες. Λες κι όλα αυτά δεν έχουν σχέση με τη χρεοκοπία. Καμιά σχέση με την καταστροφή της παραγωγής και της εργασίας.

Λες και θα έρθει η ανάπτυξη από τον ουρανό περιμένοντας τους ευεργέτες-ιδιώτες να επιστρέψουν τις καταθέσεις στις πτωχευμένες ελληνικές τράπεζες (με νέες φοροαπαλλαγές), ώστε αυτά τα «ξεπλυμένα» κεφάλαια να μετατραπούν από μεθαύριο σε κερδοσκοπικά ή έστω σε φτηνά δάνεια προς ημετέρους επιχειρηματίες, φίλους της τραπεζοκρατίας.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΘΕΜΗ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗ

Η πολιτική λιτότητας κλείνει δημόσια σχολεία

Στη χώρα μας η Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ, αλλά και το Ποτάμι, με το αφήγημά τους για «λιγότερο κράτος» προσπαθούν να πείσουν τους πολίτες να αποδεχτούν κλείσιμο υπηρεσιών και απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων. Για να το επιτύχουν αυτό, αξιοποιούν και τις πραγματικές αδυναμίες των δημοσίων υπηρεσιών, οι οποίες δημιουργήθηκαν βεβαίως από τις πελατειακές πολιτικές που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ εδώ και 40 χρόνια.

Αλλά τι σημαίνει τελικά «λιγότερο κράτος»; Σημαίνει απλώς λιγότερα σχολεία, λιγότερα νοσοκομεία και κέντρα υγείας, λιγότερες υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας κ.λπ.; Ας δούμε, λοιπόν, τι συνέβη αυτά τα χρόνια της σκληρής λιτότητας, που μέσα από τα Μνημόνια επιβλήθηκε και στη χώρα μας, στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Στη χώρα μας, που διέθετε ήδη αναιμικό κοινωνικό κράτος και προβληματικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Όπως βλέπουμε από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, από τον Σεπτέμβριο του 2009 ως τον Σεπτέμβριο του 2014 τα δημόσια σχολεία μειώθηκαν κατά 1.896 (ποσοστό μείωσης 13%). Τη μεγαλύτερη μείωση είχαν τα δημοτικά (-17%), τα εσπερινά γυμνάσια (-18%) και βέβαια οι ΕΠΑΣ, που καταργήθηκαν εντελώς.

Επίσης, να σημειώσουμε ότι σε επίπεδο ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τα μεν Γενικά Λύκεια (ημερήσια και εσπερινά) μειώθηκαν αθροιστικά κατά 7%, τα δε σχολεία της επαγγελματικής εκπαίδευσης, ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ (ημερήσια και εσπερινά), μειώθηκαν αθροιστικά κατά 21%. Οι διακηρύξεις για στήριξη της ΤΕΕ έπεσαν στο κενό. Η επαγγελματική

εκπαίδευση υπέστη αυτά τα χρόνια μιαν απίστευτη απαξίωση, ιδιαίτερα αν συνυπολογίσουμε τις διαθέσιμότητες των εκπαιδευτικών και το κλείσιμο πολλών σημαντικών τομέων και ειδικοτήτων της.

Παράλληλα όμως, την ίδια χρονική περίοδο παρατηρούμε αντίστοιχη αύξηση των ιδιωτικών σχολικών μονάδων κατά 12%. Η αύξηση αυτή οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αύξηση των σχολικών μονάδων της προσχολικής αγωγής κατά 49%! Αντίθετα, μικρή μείωση παρατηρούμε στα δημοτικά (-11%), στα γυμνάσια (-12%) και στα γενικά λύκεια (-5%), ενώ μεγάλη μείωση παρατηρούμε στα έτσι και αλλιώς ελάχιστα ιδιωτικά εσπερινά σχολεία, καθώς και στα σχολεία της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Είναι γεγονός πως οι ιδιώτες, όσον αφορά την επαγγελματική εκπαίδευση, έχουν στραφεί τα τελευταία χρόνια στα ΙΕΚ και τα κολέγια.

Με αυτό τον τρόπο, την πενταετία 2009-2014, αυξήθηκε η αναλογία των ιδιωτικών σχολικών μονάδων στο σύνολο των σχολείων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα (δημόσιων και ιδιωτικών) από το 6,4% το 2009 στο 8,1% το 2014 (αύξηση κατά 1,7%).

Τέλος, μικρή μείωση παρατηρούμε αυτή την πενταετία στις ΕΠΑΣ μαθητείας των παραγωγικών υπουργείων (-4%) καθώς και σημαντική στα εκκλησιαστικά γυμνάσια και λύκεια (-37%).

* Ο Θέμης Κοτσιφάκης είναι μέλος της Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Τμήματος της Education International

ΕΘΝΟΣ

Ανεπίτρεπτη καθυστέρηση

Είναι επεικώς εξωφρενικό. Και προφανώς, ανάλογο προηγούμενο ποτέ και πουθενά δεν έχει υπάρξει στο παρελθόν, αλλά ούτε και είναι πιθανό να υπάρξει στο μέλλον. Μόνο στην Ελλάδα του 2015 είναι δυνατό να ξεκινάει μια δίκη στις 21 Απριλίου και ο πρώτος μάρτυρας κατηγορίας να καταθέτει στις 29 Σεπτεμβρίου.

Και δεν είναι μια οποιαδήποτε δίκη. Στο εδώλιο τυπικά και μόνο κάθονται ένας δολοφόνος και οι έμμεσα εμπλεκόμενοι στο έγκλημα. Ουσιαστικά στο εδώλιο κάθεται ένα κόμμα, του οποίου ο επικεφαλής μόλις πριν από μερικές μέρες ομολόγησε δημόσια την πολιτική ευθύνη του ίδιου και του κόμματός του για την εν ψυχρώ δολοφονία του ατυχούς Φύσσα. Ήταν μια ενέργεια που σαφώς απέβλεπε να αποτρέψει τα χειρότερα, τα οποία δεν είναι άλλα από την ποινική ευθύνη που αποδίδει το κατηγορητήριο στους κατηγορούμενους.

Αυτό το κόμμα αναδείχθηκε μόλις πριν από μερικές μέρες σε τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας. Και η ευθύνη γι' αυτό δεν βαραινεί μόνο εκείνους που το ψήφισαν γνωρίζοντας την εγκληματική του δράση αλλά και την πρωτοφανή αδυναμία διεκπεραίωσης της υπό εξέλιξη διαδικασίας μέσα σε στοιχειωδώς λογικά χρονικά περιθώρια.

Είναι γνωστό ότι μέσα στις πολλές λειτουργικές αδυναμίες της δημοκρατίας μας είναι και η ταχεία απόδοση δικαιοσύνης με σοβαρές παρενέργειες για τη γενικότερη λειτουργία του κράτους. Αλλά η συγκεκριμένη δίκη εξελίσσεται με εξοργιστικά, ανεπίτρεπτα και απαράδεκτα αργούς ρυθμούς. Είναι έξω και πέρα από κάθε λογική ο πρώτος μάρτυρας μιας δικαστικής υπόθεσης, της όποιας υπόθεσης, να καταθέτει πεντέμισι μήνες μετά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας. Πόσω μάλλον όταν η υπόθεση αυτή συνδέεται άμεσα και με την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος.